

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 263. Confessarius hominis scandalosi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

quod est mortale esse in confirmationem rei etiam levis falsæ interponere auctoritatem Dei, quod raro faciunt, nam modi asseverandi, quibus putant se jurare, sæpissime non sunt vocatio Dei in testem, uti constat ex dictis l. 3. nu. 256. 258. hinc ne peccent per conscientiam erroneam, dici debet illis quid sit & non sit jurare: item quid sit & non sit invidere proximo, nam sæpe per errorem credunt se peccare, si optent ad officinam suam venire illos, quos vident merces emere in alia vicina.

§. 2. Peccata opificum habes l. 4. n. 1539. 1816. Specialiter autem interrogandi sunt, an laborarint die festivo, retinuerint plus quam pretium contractum, subdlexerint partes materiæ, in qua pro aliis laborabant.

§. 3. Peccata militum, ac specialiter Officium belli, habes l. 3. p. 1. n. 867. Sunt autem milites sæpe addicti superstitionibus, circa quas examinandi sunt, prout habetur ibidem n. 41. Si ante prælium vel in communi periculo absoluti sunt non recensitis omnibus mortalibus, monendi sunt, quod remoto periculo teneantur se speciatim accusare de omnibus, ut directè absolvantur.

Q. 263. Quid observare debeat Confessarius hominis scandalosi. R. Per hominem scandalosum intelligo illum, qui causa est, cur alii peccent, sive id faciat malo exemplo, sive turpiloquiis, sive aliter. Deterrendi sunt tales studiosissimè, motivis quæ habet Gerson p. 2. Num. 3. opusc. De præcept. Decal. capit. 18. Quidquid agat homo in persona sua, suprême caveat alium ad malè agendum sollicitare: aut verbis, aut factis, exemplis vel consiliis aliquid agere, quod de se sit occasio ruinæ peccati, specia-

specialiter coram juvenibus aut personis innocentibus. Hoc etiam proprium est singularēque demonum officium, quemadmodum bonorum Angelorum interius specialiter homines inducere ad bonum. Comperitur est etiam frequenter accidere, quod homines aliorum malum impulsores vix aut nunquam delicti sui condignam poenitentiam assecurantem perficiant, quae nequeunt eos corrigere ad bonum, quos decepti jam fortē damnati sunt, vindictam à Deo postulant, eternamque eis maledictionem jugiter imprecantur, sicuti ex opposito jam salvati aliorum doctrinis & factis aut operā diligenti (quo nullum Deo opus aut sacrificium acceptius esse potest, & ad peccata dolendum validius) pro suis adiutoribus preces indeficienter effundunt. In Reg. Mor. §. De poenit. addit, Qui seduxit alios ad peccatum, tenetur pro posse eos postmodum ad viam virtutis reducere, non minus quam de damno temporali illato.

1819. Q. 264. Quid observare debeat Confessarius consuetudinarii vel recidivi. R. seqq. §. 1. Consuetudinario quandoque neganda est vel differenda absolutio, etiam si dicat se habere dolorem & propositum, quia quandoque non potest prudenter credi illi, uti constat ex dictis n. 1762. Et quamvis nunc putaretur habere sufficientem dolorem & propositum, adhuc aliquando potest differri absolutio, ob rationes à n. 1764. allatas. *Francol. De discipl. poen. l. 3 c. 10. n. 4. ait, Remedium Sacramenti & frequens ejus usus, cum non apparet satis utilis, rationabilius subtrahitur.*

1820. §. 2. Confessarius potest absolvere consuetudinarium primā vice, quā se accusat de peccatis suæ consuetudinis, licet nulla adhuc emendatio præcesserit, dummodo eam seriō proponat, præcipuē si ultro nemine cogente ad confessionem